

Farul Creștin

Romania

„Voi sunteți lumina lumii“. Matei 5:14.

Anul VII. No. 33

Redacția și administrația: Arad, Strada Fabricii, No. 20.
Apare în fiecare SâmbătăSâmbătă 25 bani Posta
19 August 1939

O SINGURĂ RAZĂ DE STRĂLUCIRE

de Ion Durostoreanu

Nu pare curios, că și adevărații creștini se deosebesc atât de mult unii de alții prin caracterul și părerea lor? Nici doi nu sunt exact de aceeași părere! Cât de deosebiți în ființa lor lăuntrică și cea dinafară, cât și în felul lor de a vedea lucrurile, sunt chiar cei mai curați și mai buni creștini dintre noi — oricât de mult s'ar oglindi chipul lui Isus într'înșii, și oricât de mult ar fi vieța lor o mărturie convingătoare despre Isus. Și când ne gândim, că ei sunt doar elevii aceluiași Invățător, care se străduiesc să atingă același ideal, care calcă în urmele aceluiași Domn!

O singură măsură ai dreptul să aplici, în ce privește măsurarea caracterului unui bun creștin: *dacă poartă trăsăturile Invățătorului său*. Căci, în chipul Său trebuie să fim transformați, frumusețea Sa sfântă trebuie să strălucească tot mai mult în noi. Trebuie să trăim așa cum a trăit El, și caracterul Său trebuie să ia forme precise în noi. Oriunde s'ar găsi ucenici adevărați ai Domnului Isus, în lungul și latul pământului, — ei toți se străduiesc să se asemene tot mai mult Invățătorului lor.

Cum se lămurește această multă felurime în caracterul și temperamentul aceloră, care năzuiesc doar către același ideal? De ce nu sunt ei la fel?

Dacă mii de pictori ar picta chipul aceluiași om, ar trebui ca tablourile lor — presupunând că picturile lor ar fi reușite — să arate exact aceleași trăsături. Lasă însă, ca mii de oameni feluriți, să transpună chipul lui Isus în vieța lor, și vei vedea că vor apare mii de deosebiri, ale acestui chip sfânt. De unde provine deosebirea atât de isbitoare a caracterelor creștine, căci toți sunt modelați după același original?

Mai întâiu de toate, Dumnezeu n'a dăruit tuturor copiilor Săi aceleași daruri, aceleași însușiri naturale. Nu dovedește întreaga creațiune că, Creatorului îi este drag mulțimea felurimii? Două animale din același neam, nu se vor asemăna în fiecare trăsătură; unde se găsesc două plante exact la fel crescute? Nici între oameni nu vei găsi doi care să semene la fel în toate privințele; astfel, Dumnezeu nu forțează două temperamente în

același model de măsură. În Monetăria Statului se bat monetele metalice la fel — chiar între un milion de monete nou turnate, nu vei găsi două care să se deosebească. Vieța însă, și anume vieța cea adevărată, nu se lasă presată în forme fixe. Harul lui Dumnezeu n'a făcut și nu face din Petru un Ioan, din Pavel un Barnaba, Marta, lucrătorea, nerăbdătorea, chiar după nașterea ei din nou nu se transformă într-o Marie potolită și visătoare; dar nici Maria, liniștită, pioasă, nu se transformă într-o Marta mereu sbuciumată. Amândouă au fost ucenice devotate ale Domnului Isus și s'au consacrat slujbei Sale, cu toată dragostea și credincioșia, dar nu și-au pierdut trăsăturile lor caracteristice. Amândouă poartă ștampila unei vieți sfinte, îndreptate spre cer, asemănătoare lui Isus, care însă nu șterge individualitatea lor naturală, înăscută.

Samănă douăzeci de semințe deosebite în grădina ta. Se înțelege că vor răsări douăzeci de flori deosebite, dela ghiocel și până la floarea soarelui. Nici chiar cel mai iscusit grădinar n'ar putea face din ele plante la fel asemănătoare. Trandafirul rămâne trandafir, crinul rămâne crin, și iarba rămâne iarba. Ele răsar din același pământ, toate se bucură de același soare, de aceeași ploaie, de aceeași îngrijire, totuși, cum spune zicala: „Fiecare cu neamul său”.

La fel, nu orice femeie poate fi: Maria sau Marta, Tabita sau Priscila; nici în orice bărbat credincios nu se ascunde un Ioan sau Petru, un Barnaba sau Acuilă — căci fiecare se dezvoltă după felul său. Intoarcerea ta la Dumnezeu nici nu adaugă, nici nu ia din însușirile tale naturale, și cum fiecare om s'a născut cu felurite însușiri trupești și sufletești, domnește aceeași deosebire de însușiri și printre urmașii lui Hristos.

Apoi, nu trebuie să uităm, că și cei mai nobili și mai curați dintre creștini, nu pot cuprinde întregul chip al Domnului Isus și că înlăuntrul lor se află loc numai pentru o singură rază a strălucirii Sale. Prin urmare, în fiecare vieță de creștin apare o anumită latură a lui Isus; fiecare înfățișează acea trăsătură

din caracterul Domnului Isus, care se potrivește mai bine însușirilor sale naturale.

Astfel, un copil al lui Dumnezeu se străduiește să oglindească bunătatea Domnului Isus, un altul oglindește răbdarea Sa, un al treilea înfățișează blândețea Sa, iar un al patrulea intrupează compătimirea Sa. E foarte posibil, ca între o mie de suflete, care poartă până într'un anumit grad chipul Său într'înșii, nici doi să nu poarte aceeași trăsătură a caracterului Său. Căci, ființa Domnului Isus e atât de măreață, atât de maiestoașă și de strălucită, încât o vieță sărmană de om, oricât de lungă ar fi ea, nu o va putea cuprinde niciodată; cum ar putea găsi caracterul lui Hristos, în măreția Sa nemăsurată, loc în vieța noastră lăuntrică, legată de margini atât de strâmte!

Inchipuește-ți un număr de pictori vestiți, cărora li s'a dat însărcinarea să facă un tablou despre munții Alpi. Fiecare își alege un loc potrivit și pictează o trăsătură caracteristică a acestor munți falnici. Toți își aduc tablourile; dar, ce minune, nici două din ele nu sunt la fel! Aici îți surâde o vale plină de floricele, care înconjoară apa albastră a unui lac liniștit; acolo se înalță amenințător stânci prăpăstioase până în nouri; pictorul acesta a așternut pe pânză un izvor cristalin, celălalt a prins ghetari uriași; un al treilea a pictat câmpii de zăpadă scâldate în soare. Și totuși, nici unul din acești artiști nu poate spune despre celălalt că tabloul său n'ar fi o imagine a naturii frumoase. Fiecare din ele este cu desăvârșire rupt din vieța reală; dar *cine poate picta toți Alpii deodată?* Numai o părțică a priveliștii mărețe, care a putut fi cuprinsă de ochiul său, a putut prinde fiecare din ei în tablou.

Acceiași experiență face fiecare om, care vrea să oglindească în vieța sa, chipul Domnului Isus. Mii și mii pornesc cu dorința sinceră și arzătoare în ucenicia Lui, pentru a-L mărturisi prin vieța lor sfântă. Fiecare din aceștia, cuprinde, din punctul său de vedere și din pornirea sa lăuntrică, acea parte ce i se pare mai

(Continuare în pag. 2-a)

Parul Creștin

Foale religioasă

Apare sub îndrumarea unui comitet

Redactor responsabil:

Ioan Cocuț

Anul VII. No. 33 Sâmbătă 19 Aug 1939

Apare în limba română

Abonamentul:

Pe un an 100 lei, pe 6 luni 60 lei.

În stră. naț. nr. 250 ei

Nu se primesc abonamente decât cu trimiterea banilor înainte.Redacția și Administrația:
Arad, Str. Fabricii 20.

Cășier: N. Oncu, Arad, Str. Blanduziei 4

DELA REDACȚIE

Primim mereu mandate cu bani, scopul cărora nu e scris pe dosul cuponului. Vă rugăm să ne ușurați și D-voastră sarcina, lămurind pentru ce trimiteți banii și totodată și Dv. veți fi serviți la timp.

Anunțăm încă odată că din Călașa Nr. 3 nu mai avem niciun număr. Călașa Nr. 4 va apare peste o lună, și costul ei este 6 lei.

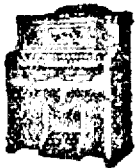
O NEUITATĂ ZI DE bucurie au petrecut frații din Cermei, jud. Arad, la 30 Iulie, lângă un bogat program al tinerețului. Serviciul a fost împodobit cu soluri, duete, poezii și cu cuvântăriile fraților S. Stupariu și Mara C. seminarist. Corul din loc, condus de fr. Selejan, a cântat spre onoarea Domnului.

DUPA O LUNGĂ ȘI GREA suferință a încetat din viață sora Mărcoi FI din Croena, jud. Arad. Serviciul înmormântării a fost condus de frații Fericean Ștefan, Băle Ioan și fr. Miron. Muzica din Dieci a cântat laudă Domnului veșnic.

Niciun mișel nu-i atât de prost, ca să nu găsească un motiv pentru ticăloșiile lui.

Th. Körner

Harmonii
bune și ieftine
pentru biserici
și familii găsiți
la

Francisc

K e e s k é s

Timișoara IV.

Str. Robănteanu No. 16.

O singură rază de strălucire

caracteristică din ființa Domnului Isus, și pe care încearcă a o transpune conștiincios în propria sa viață. Cum însă, fiecărui îi plutește pe dinaintea ochilor săi trupești și sufletești un alt ideal, va reprezenta pe Hristos într-un alt chip. Și totuși, nimeni din ucenicii Domnului Isus n'are dreptul a spune despre celălalt, că n'ar fi un adevărat urmaș al Domnului, sau că nu năzuește sincer să trăiască acele trăsături, pe care le-a văzut mai bine în persoana Mântuitorului.

Desăvârșirea nevinovată, nepătată și fără de păcat a Domnului Isus, măreția covârșitoare a caracterului Său, strălucirea și în același timp cuceritoarea Sa frumusețe sufletească, trece cu mult dincolo de marginile puterii noastre de închipuire, încât un singur om, în viața sa atât de îngustă să-l poată cuprinde și încorpora în întregime. În cel mai bun și mai fericit caz, noi ne putem însuși numai unele laturi din caracterul minunat al Mântuitorului, putem primi numai o singură rază a strălucirii Sale.

Aceasta, cred, este cea mai simplă și mai bună lămurire pentru mulțimea felarimii care domnește în viața lăuntrică și dinafară a creștinilor, cu toate că toți urmăresc aceeași pildă și cu toate că niciunul din ei nu cruță osteneală pentru atingerea acestui scop. Din acest adevăr, trebuie să scoatem învățătura serioasă, de a nu ne grăbi să osândim sau să judecăm pe cei de aceeași credință cu noi, chiar dacă viața lor poartă altă înțipărire decât a noastră.

Marta, mult ocupata, care poate fi întâlnită în adunările misionare, la căpătâiul bolnavilor, în casele săracilor, n'are niciun drept să certe pe Maria plină de sentiment, fin simțitoare, bogată în iubire, dar mai puțin activă în cele practice, tot astfel, nici Maria n'are dreptul a dojeni pe sora sa Marta, privind-o ca superficială. Nu, ca trebuie să zărească și să cinstească în sora ei o altă trăsătură a caracterului Invățătorului nostru, o altă rază a strălucirii Sale.

Prin urmare, cât de deosebit se arată activitatea acelor care lucrează în viața Domnului! Cu toate că fiecare este sincer și bineplăcut lui Dumnezeu, totuși, doi nu se aseamănă întocmai. Fiecare urmează pe Domnul după calea ce i se pare mai potrivită, fiecare își îndeplinește serviciul cum îl înțelege. Într-adevăr, Maria tăcută și blândă, care stă la picioarele Domnului Isus, înfățișează un tablou plăcut, — nu trebuie însă să uităm, că Hristos nu dojenește hărnicia Martei, ci felul ei nervos. Pentru ospitalitatea Invățătorului, care se afla în casa lor ca oaspe de mare cinste, serviciile Martei erau deosebit de însemnate, da, chiar de nelipsit. De altă parte, natuți ca Maria

sunt foarte simpatice, și fiecare femeie ar trebui să aibe cel puțin câte ceva din natura ei, care s-o împingă la picioarele Domnului, pentruca acolo să soarbă puteri pentru servicii mai devotate. Totuși, asta nu înseamnă că lucrul Martei să rămână nefăcut; care adevărată creștină își va neglija oare îndatoririle ei gospodărești, pentru motivul că ar vrea să se zidească sufletește?

Învăță, creștină, cu toată râvna, să intri în legături sfinte cu Domnul și Mântuitorul tău, să privești tot mai limpede în chipul Său sfânt și să primești în viața ta tot mai mult din frumusețea Lui nepătrunsă; dar nu te da rătăcirii a crede, că ai cuprins deja întreaga plinitate a lui Hristos; ci, învață a înțelege că surioara ta înlățișează o altă latură a ființei Sale și respect-o în umilință, mai presus de tine însuși.

Și tu, fratele meu în Domnul, pune întreaga ta putere în lucrarea pe care ți-a încredințat-o Dumnezeu, împlinește-ți conștiincios serviciul! Totuși, nu gândești greșit, că orice lucrare în viața Domnului trebuie să se împlinească după vederile tale și așa precum voiești tu; dimpotrivă, cinstește în fratele tău pe servul credincios al Invățătorului tău, și nu uita că lui i s'a încredințat o altă însărcinare, altfel alecătuită, dar cel puțin tot atât de însemnată ca și a ta.

Fie că pasărea trimite trilurile sale din mijlocul crengilor, în înaltul cerului; fie că parfumul delicat al florilor se înalță ca o mireasmă bineplăcută; fie că, copacul puternic își îndoaie crengile sub povara prețioasă a fructelor sale; fie că strălucirea argintată a stelelor luminează mângâietor întunecimea pământului; fie că norul înviorează pajiștea cu pulberea ploii sale, — fiecare împlinește conștiincios acele îndatoriri, pe care i le-a încredințat Creatorul. Tot astfel, în marea mulțime a copiilor lui Dumnezeu, fiecare mărește pe Invățătorul în felul său, — fie că servim pe ai noștri în cerul îngust al familiei noastre, fie că așteptăm pe patul suferinței, ajutorul Domnului fără a ne tângu, fie că atingem inimile oamenilor dela catedră sau dela masa noastră de scris, prin cuvinte pline de ajutor, de mângâiere sau de dojenă, și-i îndrumăm spre lucrurile din veșnicie; fie că, cântul nostru mișcă sufletele, fie că ședem liniștiți la picioarele Domnului Isus și sorbim din duhul Său, — noi toți putem servi în așa chip pe Domnul și Dumnezeul nostru. Încât buna Sa plăcere să se coboare asupra noastră, și fiecare să audă după asfințitul zilei plină de muncă grea, muzica plăcută a laudei meritate: „Bine, slugă credincioasă, intră în bucuria Stăpânului tău”.

Vizita fraților din Anglia

Dorim să împărtășim cetitorilor noștri bucuriile pe care le-am avut cu prilejul sosirii în țară a fraților englezi, despre vizita cărora am scris în numerele trecute ale Farului.

In gara Curtici

După cum am fost anunțați, musafirii noștri au sosit în gara Curtici în 3 August, seara la ora 9. Deci în acea noapte, după dorința fraților din Curtici, oaspeții au rămas acolo.

La gară, o mulțime de frați din Curtici și din alte părți ale țării, s'au adunat pentru a primi și a saluta pe frații oaspeți. La sosire, muzica fraților din Curtici a intonat imnul național român și cel englez. Fr. I. R. Socaciu, președintele Uniunii Baptiste din România, a salutat, în numele întregii frățietăți, pe musafiri și le-a urat bun venit pe pământul țării noastre.

A răspuns păstorul Bryan, spunând că dragostea de frații lor în Hristos i-a adus între noi din țările îndepărtate și că se bucură mult de primirea frumoasă și caldă ce li s'a făcut.

Apoi, cu toții am plecat spre biserică, însoțiți de muzica din loc. La biserică s'a ținut un frumos și înălțător program, compus din cântări și poezii și frumoasa convorbire „Biblia și România”, precum și din cântările corului și muzicii din loc. Fratele Bryan a prezentat apoi pe toți frații și surorile musafire și fiecare dintre ei a adus salutul bisericii la care aparține. Apoi au cântat o cântare în limba engleză. Serviciul s'a încheiat cu cântarea „Sfânt e legământul”. A fost o seară de neuitată bucurie sufletească și pentru frații englezi și pentru frățietatea din Curtici, care a primit cu atâta dragoste pe musafiri.

In Arad

Am plecat a doua zi, în 4 August, cu un autobus mare din Curtici, unde frații ne-au urat călătorie bună și au cântat la despărțire imnul englez. După o scurtă staționare în Arad, am plecat

spre Siria

Aici biserica era plină și frații ne-au primit cu multă căldură. Actualul păstor, fr. Popa Petre, a salutat pe musafiri în numele bisericii sale, și i-a rugat să ducă salutul nostru frățesc la toți frații din Anglia. Fr. păstor Bryan a prezentat pe mu-

safiri, dorind binecuvântarea Domnului peste bisericile noastre. În numele bisericii a mai salutat pe musafiri și fr. Botaș, președintele bisericii, invitându-i să vină și la anul viitor în țara noastră frumoasă. A cântat corul și muzica din loc.

După ce am luat masa în curtea bisericii, am plecat.

Spre Seleuș

Căldura era obositoare și cu toate că am ajuns cam târziu, totuși frații de pretutindeni ne-au așteptat cu bucurie. La Seleuș ne-a întâmpinat fr. Bălica Petru, conducătorul bisericii și a urat bun venit fraților englezi. Fr. Bryan a mulțumit pentru primirea plină de iubire frățească și ne-a asigurat că la reîntoarcerea lor în Anglia, vor spune despre simpatia ce o poartă poporul român pentru poporul englez.

La băile Moneasa

Răcoarea pădurilor din jurul băilor Moneasa, au făcut mult bine și ne-au înviorat. Mica bisericuță a fraților din Moneasa ne-a impresionat plăcut, prin înfățișarea ei curată și simplă ca inimile iubitoare ale credincioșilor de aici. Câteva cuvinte calde de iubire, din partea fr. Bryan și o cântare comună, au adus bucurie în acest mic locaș de închinăciune.

La Buteni

Seara am ajuns în Buteni. Cu toate că am ajuns mult mai târziu decât am anunțat, biserica mare a fraților de aici s'a umplut curând. S'a ținut un scurt serviciu, la care a vorbit fr. Bryan, prezentând pe frații englezi, care ne-au cântat o cântare în limba lor. A cântat apoi corul mixt și cel bărbătesc, iar fr. Belc a mulțumit în numele bisericii pentru vizita fraților și a rugat pe Dumnezeu să reverse binecuvântarea Sa peste musafiri și peste poporul englez.

O țară primitoare

Pretutindeni primirea frățească ce am întâmpinat a întrecut toate așteptările. La Rădești am fost primiți în cântările fanfarei și ale mulțumii fraților adunați în fața bisericii. Fr. Ancutea Ioan, președintele bisericii din loc, a salutat pe frații oaspeți cu următoarele cuvinte: „În calitate de reprezentant al bisericii baptiste din Rădești, țin să vă urez un bun venit, dorind ca, clipele ce le veți petrece în mijlocul nostru să le petre-

ceți în cea mai mare bucurie, ducând la plecare impresii frumoase despre poporul român, precum și salutul nostru frățesc tuturor fraților noștri englezi. Ne bucurăm mult de legăturile de prietenie dintre poporul român și cel englez și sperăm ca, și de aici înainte, sub glorioasa domnie a M. S. Regelui nostru Carol II, să ne putem bucura atât de libertatea religioasă, cât și de legăturile de prietenie dintre România și Anglia. Sfârșesc strigând din toată inima: Trăiască M. Sa Regele George VI al Angliei, trăiască poporul englez, trăiască M. Sa Regele Carol II, trăiască poporul român”.

Păstorul Bryan a mulțumit și a asigurat frățietatea de dragoste ce ne-o poartă poporul englez, care va veni oricând în ajutorul nostru și ne va sprijini la nevoie.

Și la Pleșcuța

am fost întâmpinați de o mulțime de frați, dar, deoarece timpul trecea repede și drumul nostru era lung, n'am putut să ne oprim la biserica de aici, ci am făcut popas la

Vârfurile.

Aici am luat masa și după un scurt serviciu, la care a vorbit fr. păstor Bryan, am plecat.

O țară frumoasă

Drumul nostru către Oradea, ținta călătoriei, ducea prin frumoșii munți Apuseni. Dela Vârfurile am început să urcăm încet șoseaua ce trece peste dealuri și privește minunată ce se desfășura sub ochii noștri, în bătaia razelor de soare, a impresionat adânc pe musafirii noștri veniți din țara în care domnește ceața. Am trecut prin Vascau și prin Vintere, unde am văzut biserica fraților sigilată încă din Decembrie. O soră de acolo ne-a spus că biserica are peste 70 de membri și durere că nu se pot aduna să se închine. Și sunt multe astfel de biserici închise!

Am trecut apoi prin Beius și în sfârșit am ajuns spre seară la Băile Felix, de lângă Oradea. După o scurtă vizită a băilor, am plecat din nou,

spre Oradea.

În curtea bisericii baptiste maghiare ne aștepta masa întinsă, după care musafirii au plecat la odihnă, pentru a fi pregătiți pentru a doua zi, ziua cea mai mare din călătoria lor. (Va urma).

ORGANIZAȚIA ȘCOALEI DUMINECALE

Pentru ca o școală duminicală să poată funcționa și propăși în studiul Bibliei și creșterea duhovnicească a membrilor ei, are nevoie să fie organizată. Dumnezeu însuși, prin Moise, în pustie, a dat cea mai curată formă de organizație, poporului Israel. Fără o organizație bună, nu numai că nu se poate înainta, dar cu siguranță dăm înapoi.

Un model practic pentru organizarea Școlii Duminicale, este ca să punem mai mulți membri să slujească în lucrul Domnului. Aceștia ocupă diferite slujbe, muncind fiecare pentru înaintarea Impărăției lui Dumnezeu. O școală duminicală bine organizată are nevoie de următorii slujitori:

1. **Conducătorul școlii**, de obicei este și păstorul bisericii, sau un alt frate care are darul de a învăța și de a iubi pe elevi. El are următoarea slujbă: Atrage atențiunea bisericii asupra însemnătății lecției. El înlocuiește pe învățătorii care lipsesc, face împărțirea în clase. Atrage atențiunea bisericii asupra membrilor care lipsesc și dă raportul colectei și se îngrijește ca școala duminicală să nu depășească timpul de o oră. Președintele poate fi învățător. El va avea grijă să întrunească pe toți învățătorii, odată pe săptămână ca să discute lecția școlii duminicale pentru Dumineca viitoare.

2. **Ajutorul de conducător**, poate fi un învățător care are aceleași datorii ca și președintele; el înlocuiește pe președinte când acesta lipsește.

3. **Învățătorii**. Ei sunt aleși de biserică. Ei au cea mai mare grijă ca să pregătească bine lecția, s'o facă interesantă și atrăgătoare. Fiecare învățător trebuie să cunoască pe elevul din clasa lui, să cunoască familia lui și starea materială și spirituală. El va avea grijă ca elevii lui să fie mântuiți și aceasta o va arăta prin purtarea plină de dragoste și interes, pentru fiecare în parte. El va studia lecția din „Călăuza” și din alte cărți. Apoi va vizita pe elevi acasă, în special pe cei absenți dela școală.

4. **Secretarul**. El va face un registru al tuturor elevilor. Va face registre pentru fiecare clasă. Apoi tot el va face raportul elevilor ab-

senți și al noilor veniți. Ajutorul lui este **subsecretarul**, care îl înlocuiește când el lipsește.

5. **Casierul**. Va avea grijă ca fiecare clasă să facă colecta, va da raportul președintelui despre banii colectați. El, împreună cu ceilalți slujitori, se va sfătui cum să aranjeze ca veniturile școlii duminicale să acopere toate cheltuielile. **Ajutorul casier** este care-l va înlocui când el lipsește.

6. **Bibliotecar**. Se va alege unul dintre frații cei mai plini de dragoste pentru cetit. El va propune celorlalți slujitori cumpărarea de cărți noi pentru a fi împrumutate fiecărui elev. El va ațâța dragostea de citire. El va avea grijă ca școala duminicală să fie abonată la reviste pentru tineri, pentru copii și adulți. Din biblioteca școlii duminicale nu va trebui să lipsească niciuna din cărțile noi apărute.

7. **Ușier**. Va fi un frate ales, care are darul de a servi pe noii veniți în școala duminicală. Pe tinerii veniți îi va conduce în clasa tinerilor, iar copiii în clasa copiilor, etc.

Organizarea claselor din Școala Duminicală.

Școala Duminicală trebuie să fie împărțită în mai multe clase. Această împărțire se face după vârsta elevilor, pentru că niciodată un copil nu poate înțelege ceea ce înțelege un adult. 1. Prima clasă a Școlii Duminicale este: **Leagănul**, dela naștere până la 3 ani. Scopul principal al acestei clase este ca, mama și copilul să fie vizitați și vizitatorii să se roage pentru ei. 2. A doua clasă este **clasa: grădina de copii**, dela 4 la 6 ani. Aceasta este clasa începătoare. 3. A treia clasă e **primară** dela 7—12 ani. 4. A patra clasă este clasa: **intermediară**, dela 13—16 ani. 5. A cincea clasă este clasa: **tineretului**, dela 16—21 ani. 6. A șasea clasă este clasa: **adulților**, dela 21—30 ani. 7. A șaptea clasă este clasa: **celor în vârstă** dela 31—în sus. 8. A opta clasă este clasa: **familiară**. Se compune din bătrâni și bolnavi. Scopul acestei clase este ca bătrânii să fie vizitați în viața familiară și acolo învățătorii să le explice Biblia. Se întâmplă însă ca o clasă să fie prea mare. Atunci ea se împarte în două clase. Cel mai

potrivit număr de elevi într-o clasă, este între 10—12, căci numai astfel se poate cuceri atenția tuturor. Alt motiv pentru care o clasă trebuie să fie mică este că, clasele dela 13—16 ani, băieții nu pot fi amestecați cu fetele. Așa, Cuvântul lui Dumnezeu poate pătrunde dela cei mai mici până la cei mai mari, cu mult succes.

In legătură cu Școala Duminicală se obișnuiesc a se face multe lucruri frumoase.

1. Sărbătorirea zilelor de naștere ale tuturor membrilor din școală. În unele locuri se obișnuiește ca cel ce are ziua nașterii să dea pentru Domnul atâția bani câți ani are. I se dau versete din partea celorlalți elevi, apoi se roagă pentru el.

2. Promovarea claselor. Aceasta se face în legătură cu o frumoasă serbare, când o clasă sau un grup de elevi trec într-o clasă mai mare.

3. Se obișnuiește ca să se facă o întrunire a părinților împreună cu învățătorii, ca aceștia împreună să discute problemele mai grele din viața copiilor, și pentru colaborare mai strânsă în lucrul Domnului.

4. Școala Duminicală hotărăște zile de evanghelizare pentru anumite clase, când acele clase au ocazia specială pentru pocăință.

5. Se obișnuiesc zile de sărbători speciale. Ca: primirea noilor slujitori în Școala Duminicală. Zile de mulțumiri pentru progresul Școlii Duminicale, etc. Cât privește lecțiunile Școlii Duminicale, noi nu le vom publica pentru că le găsiți foarte bune în „Călăuza”.

O ZI DE MARE BUCURIE au avut frații din Marga, jud. Severin, la 20 Iulie. Au luat parte frați din mai multe comune și de pe valea Bistrei. Programul serbării a fost împodobit cu mai multe cântări și poezii și cu cântările muzicii din Vaislova, combinată cu cea din Glimboca, condusă de fr. Efrem Sârbu. Serviciul divin a fost condus de fr. D. Drăgăla din Lugoj, ajutat de fr. Cure S. seminarist și de sora V. Ardelean, seminaristă. Au mai vorbit din Cuvântul Domnului fr. I. Găină și I. Băișădean, iar sora V. Ardelean a cântat spre slava Celui ce a murit pentru noi. Subiectul acestei serbări a fost credința lui Ilie și cum Dumnezeu a făcut lucruri mari prin el.

Rugăciunea și datoria Lui curată

Prelucrare de D. Pasco

Din „Vieța de rugăciune a lui Isus“, după Dr. DODD

„După ce a fost botezat tot norodul, a fost botezat și Isus, și pe când Se ruga, s'a deschis cerul și Duhul sfânt s'a pogorît peste El, în chip trupesc ca un porumbel. Și din cer s'a auzit un glas care zicea: „Tu ești Fiul Meu preaiubit, în Tine Imi găsec toată plăcerea Mea“. Luca 3:21—22.

Nu este nicio dare de seamă despre vreo rugăciune a lui Isus înainte de botezul Lui. Probabil că El s'a rugat dar în Evanghelii nu e arătat, și nu avem nicio dare de seamă că El s'a rugat după înviere. Invierea Lui a împlinit pe deplin toată dreptatea. Botezul a fost începutul misiunii Sale, învierea a fost sfârșitul ei.

Botezul a fost o datorie clară, pe care El, unul născut Fiul n'a putut-o și n'a voit s'o înconjure. Ioan L-a oprit zicând: „Eu am lipsă să fiu botezat de Tine...“, dar Isus a răspuns: „Așa se cuvine să împlinim toată dreptatea“.

Botezul este răspunsul unei conștiinți bune către Dumnezeu. El este îndeplinirea primei datorii clare a creștinului, către Dumnezeu. Și după botez Isus s'a rugat. Eu n'aș dori să se spună că El n'ar fi putut să Se roage înainte de a fi botezat. Eu nu zic că niciunui creștin nu-i este permis să se roage înainte de a se boteza. Dar, dacă prima mențiune despre vieța de rugăciune a Domnului Isus e legată de prima expresiune publică a Sa, în supunerea Lui sub voința lui Dumnezeu și în conformitate cu porunca lui Dumnezeu, atunci acest fapt însemnează, că rugăciunea va fi plină de putere numai în măsură ce această porunca este urmată, adică prima oară **ascultarea** și apoi **rugăciunea**. Dacă despre Isus nu se spune că S'a rugat înainte de a fi ascultat, atunci cu atât mai puțin putem noi aștepta vreun răspuns la rugăciunile noastre, dacă nu trăim în ascultare deplină față de datoria noastră absolută și clară.

Nu spune Biblia: „Și orice cerem dela El, primim, pentru că noi ascultăm poruncile Lui?“ „Și facem lucrurile plăcute Lui“. Cred că ar fi bine să ne dăm seama, că vieța noastră trăită în neascultare, e cauza că rugăciunile noastre nu sunt ascultate și răspunse. Dacă rugăciunile no-

stre nu sunt ascultate, aceasta nu e o greșală a lui Dumnezeu. Prin îndărătnicia noastră, noi clădim un zid în jurul nostru, peste care rugăciunile nu pot trece, și tot din această cauză nu putem primi dela Dumnezeu lucrurile pe care le dorim.

Dar rugăciunea e mai mult decât a primi dela Dumnezeu cele dorite. Ea e o tovarășie sfântă, cerească, dulce, glorioasă, dela care sunt excluși cei care nu ascultă.

Când Isus a plecat prin cele 60 mile de praf, sub arșița dogoritoare a soarelui sirian și S'a supus să îndeplinească toată dreptatea, adică să fie botezat de Ioan în Iordan, atunci s'a întâmplat că s'au deschis cerurile, Duhul sfânt s'a pogorît și s'a auzit glasul de aprobare al lui Dumnezeu.

Ce a văzut El prin poarta deschisă a cerului, nu știm. Dar viziunile Lui desigur au fost mai subtile decât oricare altele, care au salutat vreodată vreun ochiu omenesc. Fără îndoială, că El a văzut carul și călăreții lui Elisei. El a văzut puternica oaste îngerească ce aștepta ca la un semn al Său să vină și să-L servească. El a văzut sufletele oamenilor perfect curate, sfinții și străbunii, Moise și Ilie. El a văzut mai presus de toate fața zâmbitoare a Tatălui.

Botezul și rugăciunea au fost Peni-El-ul Său, pentru că El acolo a văzut pe Dumnezeu față în față. O, ce putere și curaj trebuie să-i fi dat aceste viziuni, pentru a putea înfrunța ispitele, pentru a trece încercările și pentru a împlini datoriile care stăteau înaintea Lui! Oamenii nu trăiesc prin lucrurile pe care le au, ci prin acelea pe care le visează. „Unde nu este viziune pentru viitor, poporul pier“.

Viziunile spirituale sunt puterile și factorii cei mai mari ai vieții. Nu averile, nu băncile, nu armatele, nu flota, ci realitățile spirituale constituiesc forțele cele mai puternice ale omului. Isus și-a dus la îndeplinire planurile Sale, dealungul veacurilor, prin viziunile spirituale ale cerului deschis. Dar, în spatele acestor viziuni era rugăciunea și în dosul rugăciunii era ascultarea de

Dumnezeu O, dacă oamenii ar învăța să asculte de Dumnezeu! Căci după ascultare urmează rugăciunea și apoi pogorîrea Duhului sfânt. El se pogorâ acum peste Domnul gloriei. Isus s'a îmbrăcat cu asemănarea omului și acum are nevoie de puterea unei personalități mai presus decât ale omului. El are nevoie de Duhul sfânt. Prin puterea Duhului sfânt El este susținut pe cruce, prin puterea Duhului sfânt înviează din morți. Dar în dosul pogorîrii Duhului sfânt a fost rugăciunea Lui, iar în dosul rugăciunii a fost ascultarea Lui de datoria Lui clară. După ce s'a botezat și Se ruga, s'a auzit glasul care-L aproba: „Tu ești Fiul Meu preaiubit, în care Imi găsec toată plăcerea Mea“. Niciun copil al lui Dumnezeu nu poate fi plăcut Tatălui, când trăiește în neascultare față de voia lui Dumnezeu.

Aceasta e pentru prima oară când Isus aude cuvântul de aprobare din partea lui Dumnezeu. Dar El l-a auzit numai atunci când s'a predat pe Sine în frumoasa umilință de a face plăcerea Tatălui Său din ceruri.

Imi aduc foarte bine aminte de o experiență a mea pe când eram păstor în Kentucky. Era la sfârșitul unei zile, în care am muncit mult. Eram obosit. O sârmană văduvă nenorocită, a venit la casa mea și a cerut ajutor. Soția mea a asigurat-o că-i va da a doua zi dimineața tot ce cerea. Dar ziua următoare a adus cu ea și mai multe datorii de rezolvat, și așa sârmana văduvă a fost uitată.

Dimineața următoare m'am dus în biroul meu, la obișnuita oră de rugăciune. Citeam Biblia pe genunchi. Cu Biblia deschisă, cu mintea clară, am îngenunchiat pentru citirea și rugăciunea de dimineață, dar paginile ei îmi păreau așa de veștede, cu toate că citeam în Coloseni, în care puterea lui Hristos și dumnezeirea Lui sunt așa minunat descrise. Dar contrar experiențelor mele de mai înainte, citirea nu mi-a produs dulceața descoperirii divine și n'am observat nicio tăsnire a apei vieții. Nici pâinea vieții n'am văzut-o. Atunci nu mi se părea Biblia mai mult ca o carte de filosofie sau istorie. Care să fie cau-

(Continuare în pag. 7-a)

Din lumea largă

Ministerul de războiu din Statele Unite a comandat la mai multe uzini, avioane și motoare de avioane, în valoare de 80 milioane dolari. Se spune că ar fi vorba de o mie de avioane.

Lângă Grecia a dispărut, acum câteva zile, o mică insulă care s'a ivit din mare acum 70 de ani, cu ocazia unei erupțiuni vulcanice, din fundul mării. În apropierea acestei insule scufundate, se află insula Santorin, populată, care e foarte îngrijorată din cauza dispariției insulei vecine.

Furtuni mari s'au deslăntuit în mai multe ținuturi din țară, făcând pagube mari. Lângă Oradea a răsturnat o mașină de treierat împreună cu batoza, peste muncitorii care s'au adăpostit sub ea, omorând pe doi dintre ei, iar pe ceilalți răbindu-i grav. La Turtucaia a căzut și grindină mare, iar vijelia a desrădăcinat pomi și a luat acoperisurile mai multor case. În jud. Constanța ploaia torrențială ce a căzut în săptămâna trecută a distrus grădini, păduri și cereale pe mai multe hectare întindere. A distrus și grâul din mai multe hambare. S'au înecat numeroase păsări și animale de curte.

Se spune că Statele Unite au exportat timp de o lună arme și munitii în valoare de 35.000.000 dolari în Franța.

Intr'un port din Anatolia de sud, au sosit două vapoare de emigranți evrei, care nu au voie să debarce în Palestina. În largul mării se află alte trei vapoare cu emigranți, care au fost respinși de a intra în Palestina. Ei trăiesc în mare mizerie și asteaptă în zadar permisiunea din partea guvernului turc de a coborî într'un port turcesc.

A TRECUT LA CELE de veci sora Parascovia Isapciuc după o lungă și grea suferință, lăsând în urmă 6 orfani. Inmormântarea a avut loc în 2 August și a fost condusă de fr. I. Morțuc, ajutat de mai mulți frați. Sora a fost mult iubită de toți care au cunoscut-o, pentru că era o bună creștină care a fost sigură de mântuirea sufletului ei. Ea lăuda pe Dumnezeu și pe patul suferinței.

BISERICA DIN ORAȘUL HOTIN, Basarabia, a avut la 9 Iulie 1939, o mare bucurie, cu ocazia oficierei unui botez Nou-Testamental, a 47 suflete. Actul botezului a fost îndeplinit de către fr. Ilie Ciornei, predicatorul bisericii, iar după

La podgoriile de lângă Arad, furtuna și ploaia mare a produs pagube de 10 milioane lei, atât în vii, cât și în pomii fructiferi.

D-l Forster, șeful național socialistilor din Danzig a ținut un discurs, în care a expus părerea danzighezilor despre situația lor pe viitor. El spune că toți danzighezii vor să revie la Germania și salută de pe acum pe d-l Hitler ca pe viitorul lor conducător.

Acest discurs a fost foarte bine primit în cercurile germane, dar pe polonezi nu i-a impresionat. Anglia și-a reînnoit asigurările ei date Poloniei, care poate

botez a urmat serviciul Cinei Domnului, împărțit de frații Nichita Dernoșoi, Vasile Belivșcoi și Ilie Ciornei. Toate aceste servicii au fost înfrumusețate de corul local și de orchestră, care au cântat spre slava Domnului. După aceste servicii a urmat „masa iubirii” la care au luat parte toți frații oaspeți veniți de prin alte sate, în număr de, cam 300. După masă frații oaspeți au plecat pe la casele lor cu multă bucurie în suflet.

Dorim multă binecuvântare nouilor plante sădite în via Domnului.

O MARE BINECUVANTARE au simțit frații din Panticu, la 20 Iulie, cu ocazia unui botez cu 5 suflete, care și-au mărturisit credința în Domnul Isus. Serviciul de dimineață a fost ținut de către fr. Colțea G. seminarist, care după masă, la botez a vorbit despre botez și însemnătatea lui. Actul botezului a fost îndeplinit de către fr. Prodan lucrătorul cercului.

Cu 3 zile mai târziu, la 23 Iulie, s'a ținut al doilea botez, cu 9 suflete, săvârșit de fr. Precup G., tot în Panticu. Au luat parte dl medic al comunei, împreună cu intelectualii comunei și un numeros public, care au rămas foarte impresionați de această frumoasă bucurie a fraților noștri. Dimineața, la serviciu, au vorbit frații Băcican și Fărăgău, arătând drumul crucii, și frații Colțea și Părău, despre mărturisirea păcatelor. După botez a urmat punerea mâinilor și Cina Domnului. Intreg programul a fost împodobit cu cântări și soluri, precum și cu corul din Măcieș.

Cugetări

Nu am nevoie de un prieten care se schimbă odată cu mine și răspunde închinărilor mele din cap, căci acestea le face umbra mea cu mult mai bine.

PLUTARC

avea încredere în prietenia sprijinul ei. O telegramă sosită din Moscova, anunță că guvernul sovietic a hotărât să furnizeze material de războiu Poloniei. Președintele francez și englezii spun că discursul d-lui Förster nu modifică situația cam încordată acum.

Pe una din vapoarele care dus emigranți evrei din Cehoslovacia în Palestina, s'a produs o revoltă. Nefiind primiți să debarce în Palestina și nici în Turcia, disperare au hotărât să ucidă personalul vaporului, compus din 48 de marinari și să devasteze vaporul, dându-i apoi foc.

Incasări pentru lucrarea Școalelor Duminecale

S'au primit dela: Bisericele creștine baptiste din: Sînapari, lei 41, Cărbuna, lei 33, Negreni, jud. Cluj, lei 85, Borlo, lei 50, Moldovița, lei 100, Pădina-Matei, lei 82, Pleșcuța-Arad, lei 55, Arad-Șaga, lei 79, Făgăraș, lei 170, Câmpia, lei 170, Șeșca, lei 51, Bătăr, jud. Bihor, lei 100, Rudăria, jud. Caraș, lei 100, Bedec, lei 150, Arad-Pârnerava, lei 60, Botești-Arad, lei 50, Berliște, lei 100, Bărești-Turda, lei 100, Sintesti, lei 50, Băneasa, lei 34, Biserica baptistă din Mână, prin Marcu Gavrilă, lei 90, Craiova, lei 60, Cergău-Târnava Mică, lei 100, Buchini, lei 52, Caransebeș, lei 60, Băneasa, lei 120, Petnic-Severin, lei 82, Iași, lei 102, Vărfurile-Arad, lei 147, Talmaciu, lei 33, Iași, lei 74, Orșova, lei 70, Faraon, lei 50, Negrilești-Someș, lei 60, Drajna de jos-Prahova, lei 60, Căpâlna, lei 100, Zărand, lei 50, Mercina, lei 50, Rostoci, lei 50, Iosad, lei 44, Lupeni, lei 200, Pesaciu, lei 70, Sănnicolau-Bihor, lei 100, Slobozia-Cetatea-Albă, lei 50, Cioara, lei 50, Chiuești-Someș, lei 55, Avram-Iancu, Bis. I-a, lei 33, Avram-Iancu, Bis. II-a, lei 100, Ponor, lei 40, Luncești, lei 24, Arad-Șaga, lei 50, Craiova, lei 45, Rudăria, lei 100, Gherteniș-Tim, lei 60, Pădina-Matei, lei 165, Vărfurile, lei 60.

Aceste sume s'au primit până la data de 4 August 1939.

Casier: DUMITRU BABAN, Str. Marșal-Joffre Nr. 6.

CONSTANȚA

UN BOTEZ NOU-TESTAMENTAL s'a ținut la malul Mării Negre lângă Budachi, cu un suflet. După botez s'a ținut Cina Domnului la Budachi.

DIN LUMEA RELIGIOASĂ

BISERICA BAPTISTA Ipotești a avut mare bucurie în ziua de 30 Iulie, având mijlocul ei pe fr. Silvestru Ungurean, crătorul cercului Suceava. Subiectul a fost ales din Matei 28:16-20. Fratele a dat însemnătatea poruncii de a face biserici din toate neamurile și de a-i boteza pe cei care vor crede. După această cuvântare 6 suflete s'au predat Domnului.

DELA UNIUNE

Fiindcă sunt mulți frați care ne cer sfaturi și sfaturi cu privire la noua legislație, aducem la cunoștința tuturor, că, când se va întruni comitetul Uniunii noastre lua hotărârile cele mai bune pentru gloria Impărăției Domnului, în fața noastră. Aceste hotărâri vor fi aduse la cunoștința frățietății prin comunitățile respective. De aceea recomandăm bisericilor să țină legătură strânsă cu comunitățile și cele ce nu fac parte din vreo comunitate, să țină legătură cu Uniunea. Să fie bine ca orice hârtii din partea bisericilor și comunităților, adresate înaltei autorități, să fie înaintate prin biroul Uniunii. Este bine și mai necesar oricând, să păstrăm contactul și uniunea noastră neștirbită căci numai așa putem exista și lucra. „Mă rog ca toți să aibă una...” Ioan 17, 21.

Într'un număr trecut al „Farului”, am vorbit pe frații ale căror case de rugăciuni, proprietatea comunităților, sunt impuse de fișe, să ne trimită procesele verbale de impunere sau somațiile de plată, ori alte acte din care rezultă că nu s'au intervenit în favoarea lor. Nu putem să intervenim și nu putem ajuta pe nimeni, dacă nu ne cere și nu ne trimite acte, pe baza cărora să putem face demersurile necesare. De aceea, din nou rugăm pe frații ale căror case de rugăciuni sunt impuse de fișe pe comunități și au fost impuse la plată de către fișe, să ne trimită cât mai curând cele cerute, pentru a le putea plăti în ajutor.

Frații ai căror copii au fost lăsați repenți din pricina notei la religie, să ne trimită declarații în dublu exemplar și un tablou tot în dublu exemplar de la copiii lăsați repenți, pentru a interveni la Onor. Minister al Educației Naționale. Aceste declarații și tablouri să ne trimită cât mai curând posibil.

Mem să amintim fraților și bisericilor care nu și-au trimis ajutorul lor pentru anul Uniunii, să se grăbească a-l trimite cât mai neîntârziat, căci se simte foarte nevoie.

ÎN SIMERIA a avut loc o frumoasă întrunire a fraților, la 21 Iulie, având în mijlocul lor pe sora E. Truța. La serviciul de seară, sora a vorbit din Cuvântul Domnului dela Matei 28:19-20.

COMUNITATEA BAPTISTA română din Livadia de coastă, jud. Hunedoara, anunță frățietatea că, Popescu Jiga din Livadia de Câmp nu mai este membru între frățietate, pentru că a părăsit pe Domnul din dragoste de lume.

SOCIETATEA TINERETULUI „Timotei”, din Bucușești, str. Apele Minerale, Nr. 42, a avut o nespusă bucurie cu ocazia serbării tineretului la 23 Iulie. Tema serbării a fost: „Secerișul este mare, dar lucrătorii sunt puțini”. Programul a fost condus de fr. Frențiu Ionatan. A cântat corul din loc și au luat parte frați din celelalte biserici din Bucușești, cât și o mare mulțime de ascultători.

BOTEZ ÎN CLUJ. În ziua de 30 Iulie, 1939, s'a celebrat un botez Nou-Testamental, la care a contribuit un număr mare de oaspeți și predicatori, între care amintim pe fr. Mihai Vicaș, Nicolae Covaci din Oradea, Pavel Boșorogan din Alba-Iulia, Simion Costea din Negri-lești și Bokor, B. din Cluj care au servit din Cuvântul Domnului.

La apă serviciul religios a fost deschis prin rugăciunea fr. Ion Dan, după care

s'a cântat „Imnul Regelui” de către corul bisericii locale, condus de fr. T. Fărcaș.

Evanghelia a fost citită de fr. G. Morar, iar cuvântarea ocazională a fost ținută de frații P. Boșorogan, N. Covaci și G. Crișan.

Actul botezului celor 13 persoane, a fost îndeplinit de către predicatorii N. Covaci și G. Crișan. Cina Domnului a fost servită de către fr. M. Vicaș și P. Boșorogan.

Domnul să binecuvinteze nouile plante în grădina Sa.

Mulțumire

Biserica din Ponorel, jud. Turda, a primit ajutor pentru a-și termina casa de rugăciune, afară de comunitatea noastră, dela următoarele biserici și membrii lor aparținând:

Biserica Bătar, jud. Bihor, lei 500. Biserica Talpos, jud. Bihor, lei 500. Bis. Tulcea, jud. Bihor, lei 1120. Bis. Vârfuri, jud. Arad, lei 514. Bis. Pleșcuța, jud. Arad, lei 510. Bis. Dumbrava, jud. Arad, lei 320. Bis. Rădesti, jud. Arad, lei 162. Bis. Tăut, jud. Bihor, lei 168.

Aceste sume s'au primit prin fr. Puiu-leș Remus din Ponorel, iar biserica roagă pe Dumnezeu să binecuvinteze și să răsplătească celor ce au ajutat această lucrare.

Rugăciunea și datoria Lui curată

(Urmare din pag. 5-a)

za? Am încercat să mă rog, dar rugăciunea îmi părea fără nicio însemnătate. Cerul deasupra îmi părea ca de aramă și pământul sub mine ca de fier. Iar rugăciunea mea îmi părea că nici n'a ieșit din cameră. „Doamne pune degetul Tău asupra cauzei”, am strigat și imediat mi-a apărut în minte văduva suferindă, împreună cu copiii ei. Părea că Dumnezeu îmi spune: „Datoria nefăcută e cauza”. Am ieșit afară imediat, în bătaia usturătoare a vântului de Ianuarie și am străbătut străzile înghețate ale orașului, până în strada în care zăcea femeia cu copiii ei goi și flămânzi, pe un pat de paie, într-o cocioabă care părea mai mult un șopron. Am trimis după un om care să aducă ceva cărbuni și să facă foc, apoi după un negustor să aducă de ale mâncării. Apoi am trimis după niște femei bune din biserica mea, să le aducă îmbrăcăminte. După ce am văzut pe acești neno-

rociți îmbrăcați și sătui, la căldură, mi-am luat din nou drumul spre biroul meu, spre Biblia deschisă. Ea mi-a devenit o carte nouă. Fântâni de apă vie țâșneau din ea. Duhul sfânt îmi părea mai aproape, mai real și rugăciunea mi-a devenit o experiență nouă.

Datoria e un cuvânt greu în zilele noastre. E un musafir nepoftit. Cu toate acestea, datoria nefăcută distruge puterea rugăciunii în timp ce datoria făcută conștiincios, este un promotor puternic al rugăciunii.

Să nu uităm că cea mai vie legătură e cea dintre datorie și rugăciune. Oamenii care au adus la îndeplinire lucrările cele mai mari, au fost oamenii cei mai rugativi.

Să nu gândească copilul neascultător că va primi ceva dela Tatăl său. Dar să știe copilul care ascultă de poruncile Tatălui său, că i se va da tot ce dorește.

SERVICII MARI NEBĂNUITE

de Earl Trula

Un băiat stătea în fața vetrei, într-o seară și se uita la capacul oalei, cum se ridica din cauza aburului. Gândindu-se mult la acest lucru, a ajuns la părerea că, greutate și mai mari pot fi ridicate de puterea aburului. Astfel cu această putere a dat omenirii locomotive, fabrici puternice, etc.

Și Isus a recunoscut în fapte mici un serviciu mult mai mare decât a bănuțit acel care l-a făcut.

1. Cei neprihăniți.

„Când Te-am văzut noi flămând și Ți-am dat să mănânci?” (Matei 25:37—39).

Este ziua judecării. Toți stau înaintea Judecătorului. Cei neprihăniți sunt laudați pentru faptele de milă, făcute de ei, pe pământ. Ei au dat hrană celor flămânzi; apă celor setoși; haine celor goi; ospitalitate străinilor; mângâiere celor bolnavi; încurajare celor închiși. Ei au făcut toate acestea nu pentru o răsplată, ci din iubirea lor față de Hristos. Ei nu și-au dat seama ce însemnătate au. Dar Isus vede toate și apreciază fiecare faptă.

2. Maria din Betania.

„Dacă a turnat mir pe trupul Meu, ea a făcut lucrul acesta în vederea pregătirii Mele pentru îngropare” (Matei 26:12).

Era probabil Marți seara, în ultima săptămână din viața lui Isus. Invățătorului este invitat la masă. Marta servește după obiceiul ei. Maria simte că dușmănia crește împotriva Domnului ei. El are de gând să stea față în față cu cei din Ierusalim, orașul care omoară proorocii. Oare va scăpa acest scump profet? Nu se știe ce se va întâmpla în săptămâna care urmează. Dar cel puțin în seara aceasta îl avem cu noi în satul nostru, la masă cu cei mai scumpi ai noștri, se gândește Maria.

Ea a vrut să-L cinstească, să-L arate iubirea ei cea mare. Ea n'a înțeles pe deplin însemnătatea misterului acestei fapte. Dar Domnul a prețuit și fapta ei frumoasă și mai ales spiritul ei plin de dragoste. El a zis: Nu veți mai avea ocazia să Mă cinstiți în trupul Meu omenesc; de ce vă pare rău de onoarea care Mi s'a arătat?

Regi nenumărați și generali fără de număr au făcut isprăvi mari, dar s'au cufundat în uitare

de mult. Cei care au cucerit orașe și le-au înconjurat cu ziduri, care au dus în sclăvie națiuni, nu se mai cunosc. Dar o simplă femeie a turnat mir și este cunoscută, cu toate că a trecut mult timp de atunci.

Dar ea a făcut ceea ce a făcut să fie renumită în lume, să fie amintită în toate părțile. Motivul ei a fost iubirea. Ea nu a bănuțit frumusețea faptei ei.

3. Văduva săracă.

„Adevărat vă spun că această văduvă săracă a dat mai mult decât toți cei ce au aruncat în vistierie” (Marcu 12:44).

Era în templul cel mare din Ierusalim. Treceau toți pe rând să contribuie la întreținerea lui. Isus stătea să-i vadă.

Poate i-a fost greu să meargă în rândul celor bogați, să arunce bănuțul ei subțire. Dar iubirea față de Dumnezeu și casa Lui, a făcut-o să riște critica ochilor celor din jur. Ceea ce ea a oferit lui Dumnezeu, a fost cu umilință și devotare. A fost tot ce a avut.

Hristos, fiind judecătorul dărniciei, ea a dat mai mult decât toți, fiindcă darul ei a reprezentat sacrificiul — până la ultimul ban și credința că El îi va da pâinea ei din ziua aceea. Iubirea mărește valoarea celui mai mic dar. O floare adusă cu dragoste celui bolnav, este de o valoare mare, un pahar de apă dat cu iubire, este foarte prețios. O sărutare de dragoste sinceră, este de mai mare valoare decât o coroană.

Această văduvă în umilința ei nu s'a gândit la laudă. Nici nu a bănuțit că dărnicia ei va fi luată ca o lecție minunată pentru lumea întreagă din toate timpurile.

4. Andrei aduce pe Petru la Isus.

„El, cel dintâi, a găsit pe fratele său Simon, și l-a zis: „Noi am găsit pe Mesia” (Ican 1:42).

În istoria bisericească Petru este mare. Andrei nu este nimic, dar n'ar fi fost Petru dacă nu era întâi Andrei. Era foarte natural ca el să cheme pe acel care a fost cel mai aproape și cel mai scump lui. Ce urmări minunate au curs după acest act de chemare!

Andrei n'a scris nicio epistolă, n'a organizat nicio biserică, dar el a deschis o carieră nouă unuia dintre cei mai mari apostoli. El a fost unealta prin care Petru a fost introdus la Mântuitorul lumii. Cu

ajutorul lui Andrei, ziua cincizecimii a avut evanghelistul ei. Cu ajutorul lui Andrei, trei mii de suflete au găsit pe Hristos.

„Și l-a adus la Isus”. Pe câți a adus anul acesta la Isus? Sa prăvim noi la Isus așa de mult încât să fim convinși că El este Mesia că El poate mântui pe fratele nostru, și atunci să mergem cu atât blândețe și convingere, încât toți vor crede ceea ce spunem noi.

5. Barnaba îl aduce pe Pavel.

„Barnaba s'a dus apoi la Tars ca să caute pe Saul” (Fapt. 11:25).

Biserica din Antiochia creștea mereu. S'a cerut un conducător mai tare. Biserica din Ierusalim a fost cerută să recomande un om. A fost trimis Barnaba.

Cu puțin timp înainte, Saul s'întorsese din Damasc și din puțutul din apropiere, după convertirea lui unică. Acest fost prigonitor n'a putut fi primit cu entuziasm de frații din Ierusalim. L-au suspectat. Dar Barnaba l'a recomandat fraților și prin garanția lui. Saul a fost primit de frați.

Dar Saul se grăbea. Tarsul trebuia să audă vestea cea bună. Astfel Saul a plecat acasă. Când Barnaba a primit chemarea bisericii din Antiochia, el imediat s'a dus în căutarea lui Saul și, lipsit de gelozie, plin de dorințe frumoase pentru acest tânăr, l-a introdus în biserica din Antiochia.

Ce însemnătate avea acest act? Dar, biserica din Antiochia a fost o biserică misionară. Și în sânul ei, Saul a avut o viziune de a predică Evanghelia mai departe. Duhul sfânt a lucrat prin această biserică să-l cheme la misiune, și astfel avem prima călătorie misionară a lui Pavel.

Un alt serviciu nebănuțit! În biserica voastră nu este oare un tânăr pe care Domnul ar vrea să-l cheme la lucru special? Nu putea prevedea influența lui mare departe? Dar, prin Duhul sfânt căutăm pe cei pe care îi cheamă Dumnezeu.

A INCETAT DIN VIEȚA sora L. Petrovici, din Criciova, la 3 August, sând în urmă 4 orfani mici. Serviciul mormântării a fost condus de fr. D. G. Glă și Imbrea, ajutați de mai mulți precum și de muzica din loc. Fr. L. Sorescu a declamat o poezie, înduștoare. Sora decedată a fost o bună știină și mamă.